Sokat erősödött a színház operai gárdája

Sikeresen mutatkoztak be a Nemzeti Színház új énekesei a Rigolettóban

Verdi Rigolettója méltán lett a nagy olasz mester első remekműve, amely meghódította a zenei világot. Népszerűségét és zenei rangját biztosítja a drámai koncepció addig ismeretlen, tökéletes egysége, a belkanto-stílus kifejező költőisége, valamint a partitúra újszerű zenekarkezelésének pazar hangzás-szépségei. Az opera egész sor hálás szerepet kínál az énekművészeknek, — még az epizódfigurák is levizsgázhatnak muzsikális kultúrájukból —; s így csak örülhetünk a szegedi operaegyüttes új tagjaival, hogy éppen a Rigolettoban léptek először színpadra.

Szerepének súlya szerint első helyen említjük Szabó Miklóst, aki a mantuai herceg igényes szólamában kiváló hangbeli adottsággal, remek előadókészséggel és stílusbiztossággal igazolta, hogy az operai műfaj az igazi területe. Szeretnők alátámasztani, hogy a hosszabb ideje színházon kívül szerepelt művész mennyi zenei értéket hozott magával a dal és az oratórium területéről. Frázisainak kerek formája, tiszta szövegmondása és a lírai átélés heve a dal világából nőtt át áriának felépítésébe. A színpadi gyakorlat fogja majd megsegíteni a játéknak és mozgásnak a zenei formálással való összekapcsolásában. Átütő sikert aratott minden jelenetében, de elsősorban a IV. felvonásbeli híres áriával ragadta el hallgatóságát.

A bérgyilkos Sparafucile nővérének, Maddalénának szerepében Ivánka Irént ismertük meg. Melegfényű, bársonyos, nagyterjedelmű mezzoja, amelynek zengő mélységét külön kell megdicsérnünk, komoly igéret. A színpadon máris jól mozog, amiben temperamentuma hajtja. Zenei vonalon van még csiszolni és tanulni valója.

Marullo udvaroncként Sebestyén Sándor kiegyenlített, ragyogó baritonja vonta magára figyelmünket. Zenei biztossága és remek színészi kiállása szerint megérdemelné, hogy címszerepben is szóhoz jusson. Ceprano grófnő párszavas szerepében kitűnt Jarolin Éva.

Vaszy Viktor igazgató szerencsés kézzel erősítette meg az operai gárdát, — a most hallott énekesek mindannyi tehetség. Itt említjük meg, hogy Szalma Ferencet az énekkarból a szólisták sorába emelte az igazgatóság. Ezt csak helyeselhetjük, miután tavalyi szerepei alapján tartalmas hangú énekesként tartottuk számon. Ezúttal Monterone gróf szólamának adott jellegzetes profilt.

A Rigoletto »régi gárdájából« kimagaslott Szabady István mély emberábrázolásával és különösen III. felvonásbeli nagy jeleneténck ragyogó hangprodukciójával. Nagy sikerként regisztráljuk Pesti Ella énekben és játékban harmónikus Gilda alakítását. Az eddig méltatlanul mellőzött énekesnőt tudásának megfelelő helyre állították. Sinkó György sokat fejlődött, amióta utoljára hallottuk. Basszusának tartalmasságát a II. felvonás eleji duettben állapíthattuk meg.

A szép férfikari operához nagyobb létszámú énekegyüttesre volna szükség, enélkül a kórusszámok veszítenek hatásukból. A zenekari játékon érezzük a karmester csiszoló munkájának eredményét. Az összhatásért a zenekar helyesen a háttérben maradt, hogy az énekszólamok kivirágozhassanak. Vaszy Viktor karmesteri minőségben főként a kerti jelenetben nyújtott igazi Verdit.

Telt ház tapsolt a szép produkcióért. Szatmári Géza

„Halló, itt Budapest"

című műsorral Szegeden vendégszerepel a Tabányi együttes

Tabányi Mihály és tánczenekara, Laboch Gerald és Ács Marietta pár napja tértek haza a Szovjetunióból, ahol hat hónapig vendégszerepeltek. Az együttes bejárta az ukrán, grúz, üzbég, türkmén, kazah, kirgiz, litván köztársaságok nagyobb városait, ellátogatott a Krim-félszigetre. Huszonhárom városban 136 előadást tartottak Harmincezer kilométert utaztak hálókocsival, hajóval, és autóbusszal. Moszkva után felléptek Sztálingrádban, Kujbisevben, Rigában, Bakuban, Jerevánban, Lembergben, Taskentban, Alma-Atá-ban, Jaltában, Szamarkantban és más nagyvárosokban. Műsoruk címe ez volt: »Halló, itt Budapest.«

Most a Tabányi együttes hazatérte után Szegedre látogat el a »Halló, itt Budapest« című műsorral. September 2-án, hétfőn a Szabadtéri Színpadon, kedvezőtlen idő esetén a Nemzeti Színházban kerül sor vendégszereplésükre. Az említett művészeken kívül előadásukon fellép még Kazal László, a Harsányi-együttes, Péterbűvész és Kelly-zsonglőr. A műsort Murányi Lili konferálja.

A »LA ADAM« BARLANG FELTÁRÁSA

A román barlangkutató intézet fiatal kutatókból álló munkaközössége a napokban megkezdte a Konstanca tartományi Medgidia kerületben fekvő »La Adam« barlang tudományos feltárását. A barlangban értékes leleteket tártak fel, többek között negyedkori állatok — rénszarvasok, jegesmedvék, stb. — csontjait, továbbá csökevényes szemű, hosszú csápú, színtelen testű rovarokat, amelyeknek egy részét még nem ismeri a tudomány.

Skultéti Medárd és társai bűnügyében szerdán kerül sor a perbeszédekre

Skultéti Medárd és társai állam- és népellenes szervezkedése bűnügyében tegnap, hétfőn délelőtt a megyei bíróság Felföldi népbírósági tanácsa befejezte a bizonyítási eljárás tárgyalását. Szerdán, holnap reggel fél 9 órai kezdettel a bírósági épület harmadik emeletén, a kultúrteremben kerül sor a vád és védbeszédekre, majd a vádlottaknak adják meg az utolsó szó jogát. A perbeszédek előreláthatólag estig eltartanak. A népbíróság ezután ítélethozatalra ül össze és szombaton reggel fél 9-kor kerül sor az ítélet kihirdetésére.

Bűnszövetkezetet lepleztek le

Bravúros nyomozással derített fényt a Szegedi Városi Kapitányság annak a tíztagú bűnszövetkezetnek sikkasztó üzelmeire, amely 240 ezer forinttal károsította meg a Csongrád- és Vidéke Földművesszövetkezet vagyonát. Zentai Kálmán, a szövetkezet központi vendéglőjének vezetője szoros baráti együttműködésben Puskás István igazgatósági elnökkel és Sükli Bertalan üzemágfelelőssel, s többi cinkostársaival éveken át és legfőképpen az ellenforradalom és azt követő időszak alatt sikkasztással, felelőtlen árukezeléssel és egyéb manőverekkel, nagy éjszakai dáridók, napokig tartó vidéki kirándulások, kártyacsaták és egyéb mulatozások révén több tízezer forint leltárhiányt »ért el« ez év januárjáig.

Ezt követően, a hiányok pótlása végett, közös megegyezés alapján elhatározták, hogy illegálisan nagymennyiségű likört fognak készíteni. Tervük végrehajtása közben derült fény bűnös üzelmeikre, melyekért most a főbűnösök előzetes letartóztatásban, cinkostársaik pedig szabadlábon várják a törvény előtti felelősségrevonást.

ANYAKÖNYVI HIREK

I. KERÜLET

Házasság:

Bíró Zsolt és Stpligeti Ilona Julianna, dr. Papp György és Szögi Julianna, Csák István és Träger Anna Margit, Szakál József és Kalmár Aranka, Kis Antal és Kataró Ilona, Péter Imre és Tóth Franciska, Nagy Sándor és Szabó Magdolna, Bódi József és Szeles Rozália, Szél József és Szűcs Mária, Gausz Antal és Lauly Erzsébet, Joó Lajos és Zsemberi Éva, Belovics Ferenc és Lajkó Erzsébet, Bomba Lajos és Burger Ilona, Szabó András és Magyarfalvi Ilona, Szombatfalvi László és Gyarmati Erzsébet, Császár János és Bertus Ilona Mária, Dessewffy Imre és Máriaföldi Erzsébet, Benke József Zoltán és Benet Ágnes, Titkos Lajos Miklós és Lantos Magdolna, Frank Mátyás és Kerényi Mária kötött házasságot.

Születés:

Dr. Tanács Antal és Jeszenszki Annának Edit Anna, Kertész István és Neipl Klárának István, Lakatos Zoltán és Horváth Juliannának Zoltán, Szalai László és Lévay Teréziának István, Börcsök Miklós és Dobó Juliannának Ferenc, Tóth Ernő János és Kelemen Ilonának Ernő, Matók János és Horváth Teréziának István, Árokszállási Kálmán és Mihályi Annának Anna, Grandpier Ernő és Orbán Irénnek Ibolya, Császár-Putyi Balázs és Molnár Máriának Klára, Bíró János és Lovas Krisztinának Gizella, Fekete László és Zentai Ilonának László, Csókási Antal és Márton Erzsébetnek Antal István, Szőke Lajos és Petrovszky Máriának Imre, Ratkó Elek és Szabó Erzsébetnek Ilona Erzsébet, Vásárhelyi Imre és Tóth Rozáliának Imre, László Gyula és Gyovai Rozáliának Rozália, Szabó István és Budai Annának László, Börcsök János és Lazarik Erzsébetnek István, Ördögh Bálint és Lele Annának Bálint, Sallai Sándor József és Popity Katalinnak Olga, Frank Mihály és Gubics Ilonának András, Terhes János és Ungi Piroskának János István, Bartucz Vince és Fakó Rozáliának Teréz, Szabó Dezső és Szőke Máriának Ferenc, Szabó Dezső és Szőke Máriának Erzsébet, Tóth István Benedek és Neidenbach Ilona Annának Erika Lenke, Takács István és Palágyi Erzsébetnek Erzsébet Éva, Németh Géza és Balogh Etelkának Zsuzsanna, Csiszár Antal és Harman Viktóriának István Jenő, Tamási Mihály és Nagy Rozáliának István József, Márki Sándor és Kinyó Katalinnak Irén, Nyári János és Judik Mária Zsófiának Mária, Andrej András és Orbán Zsuzsannának Zsuzsanna, Mészáros Gyula és Bögre Idának Ágnes, Schnep József és Kalapács Piroskának János nevű gyermeke született.

Halálozás:

Szilasi Ferencné Bárkányi Erzsébet 74 éves, Soós Imréné Teimel Gizella 73 éves, Ornyik Józsefné Vincze Johanna 54 éves, Kónya Antal 73 éves, Bakai Dorottya 2 éves, Szedmák Istvánné Süke Julianna 79 éves, Kocsissuvanya Ferenc 80 éves, Horváth Éva 4 napos, Poszpisck István 72 éves, Benkő Béla 75 éves, Pálinkás Ilona 34 éves, Almási Károlyné Márton Anna 80 éves, Nagy Eszter 14 éves, Szabó Mihály 48 éves korában húnyt el.

II. KERÜLET

Házasság:

Kiss Márton és Kocsis Savanya Erzsébet, Brunner János és Wessel Klára kötött házasságot.

Halálozás:

Olasz Ferenc 60 éves korában húnyt el.

TERVPÁLYÁZATI HIRDETMÉNY

Szeged megyei jogú városi tanács végrehajtó bizottsága díjazott tervpályázatot hirdet a szegedi Ságvári Endre-telepen felépülő földszintes, ikresített kertes munkás családi lakóház sorozatterveinek beszerzésére. A pályázaton Szegeden lakó építészmérnökök és építésztechnikusok vehetnek részt. A részletes hirdetményt és a tervezési programot 5 Ft ellenében lehet átvenni mjv. tanács v. b. Építés és Közlekedési Osztályán, Széchenyi tér 11. sz. II. em. 219. ajtószám alatt. A pályamunkát f. évi október hó 5-én déli 12 óráig kell a kiíró hatóságnál a fenti címen benyújtani. A tervpályázat eredményét f. évi október hó 16-án délelőtt 10 órakor hirdetik ki Szeged megyei jogú városi tanács v. b. Építés és Közlekedési Osztályának Széchenyi tér 11. II. em. 225. sz. hivatali helyiségében. x

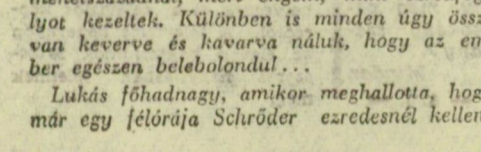

(151)

— Őberlajtnant úrnak alázatosan jelentem — mondta Svejk, mivel Lukás főhadnagy szüntelenül csak járt fel és alá, iszonyú dühében papírgalacsinokat vágott a sarokba, és mindig odament az asztalhoz egy újabb darab papírért — alázatosan jelentem, hogy a levelet rendben átadtam. Szerencsésen megtaláltam Kákonyiné őnagyságát, és mondhatom, hogy nagyon szép nő, én ugyan csak egyszer láttam, amikor éppen sírt...

Lukás főhadnagy leült a számvivő altiszt priccsére és rekedt hangon felkiáltott:

— Mikor lesz ennek vége, Svejk?

Svejk úgy felelt, mintha ezt a kérdést nem is hallotta volna: — Azután volt ott egy kis kellemetlenségem, de én magamra vállaltam az egészet. Ők ugyan nem akarták nekem elhinni, hogy én levelezek azzal a hölggyel, így aztán kihallgatás közben inkább lenyeltem az a levelet, hogy minden nyomot eltüntessek előlük. Aztán tiszta véletlenből, másképp nem is tudom megmagyarázni magamnak, belekeveredtem egy egészen jelentéktelen apró kis verekedésbe. Ebből is kimásztam, és elismerték az ártatlanságomat és a regimentsraportra küldtek és hadosztálybiróságon beszüntették ellenem az egész eljárást. Az ezredirodán csak egypár percig voltam, amíg megjött az őberszt úr, ő aztán káromkodott rám egy kicsit és azt mondta, hogy azonnal jelentkezzek az őberlajtnant úrnál, mint ordonánc, és megparancsolta, hogy adjam át az üzenetét, hogy azonnal kéreti az őberlajtnant urat, tessék odamenni hozzá a menetszázad miatt. Ennek most már több, mint félórája, de az őberszt úr nem tudta, hogy engem még becipelnek az ezredirodára és még ott fogok ülni több, mint egy negyedórát, mert erre az egész időre vissza volt tartva a lénungom, és ezt a regimentnél kellett hogy kifizessék nekem, nem pedig a menetszázadnál, mert engem, mint ezredfoglyot kezeltek. Különben is minden úgy össze van keverve és kavarva náluk, hogy az ember egészen belebolondul...

Lukás főhadnagy, amikor meghallotta, hogy már egy félórája Schröder ezredesnél kellene lennie, gyorsan magára kapta a köpenyét és azt mondta:

— Maga megint jól kisegített engem, Svejk.

— Olyan kétségbeesett és reménytelen hangon mondta ezt, hogy Svejk úgy érezte, meg kell nyugtatnia néhány baráti szóval, s amikor Lukás főhadnagy kirohant az ajtón, még utána kiáltotta:

— Ne tessék félni, megvárja az őberszt úr, úgy sincs neki semmi dolga.

Nem sokkal a főhadnagy távozása után Vanek számvivő őrmester lépett be az irodába.

Svejk egy széken ült és oly módon etette a kis vaskályhát, hogy a nyitott ajtaján keresztül széndarabokat dobált belé. A kis kályha fűstölt és bűzlött, és Svejk vígan folytatta a célbadobálást, észre sem véve Vaneket, aki egy ideig csak bámult Svejkre, de aztán berúgta a kályhaajtót és azt mondta Svejknek, hogy takarodjék onnan.

— Rechnungsfeldvébl úr — mondta Svejk méltóságteljesen — szabadjon közölnöm a rechnungsfeldvébl úrral, hogy a parancsát a legjobb akaratom mellett sem tudom teljesíteni, és még akkor se tudnám, ha az egész lágerből kikergetne, mert én magasabb rendelkezéseknek vagyok alávétve.

— Én ugyanis ordonánc vagyok itten — tette hozzá büszkén — Schröder őberszt úr ide osztott be engem a 11. menetszázadba Lukás őberlajtnant úrhoz, akinél pucer voltam, de a velem született intelligenciám miatt ordonánc-nak léptettek elő. Mi az őberlajtnant úrral már régi ismerősök vagyunk. Maga micsoda civilben, rechnungsfeldvébl úr?

Vanek számvivő őrmester annyira meglepődött a derék katona bizalmas és szomszédias modorától, hogy ezúttal nem törődve a tekintélyével, amelyet egyébként nagyon is szeretett fitogtatni a század katonái előtt, úgy felelt, mintha az alantasa volna Svejknek:

— Nevem Vanek, drogista vagyok Kralupyból.

— Én is drogista inas voltam — mondta Svejk — egy Kokoska nevű úrnál, a prágai Perstynen. Ez egy borzasztó különc ember volt, és amikor egyszer tévedésből felgyújtottam neki a pincében egy benzines hordót és minden elégett, akkor ő kidobott engem, és az ipartestület már sehová se vett fel, úgyhogy emiatt a hülye benzines hordó miatt nem kaphattam segédlevelet. Maga is készít tehéneknek való fűszert?

Vanek tagadólag megrázta a fejét.

— Mert mi csináltunk ilyen teheneknek való fűszert, méghozzá szentképekkel. A mi főnökünk, Kokoska úr, borzasztó vallásos ember volt és egyszer azt olvasta, hogy Szent Pelegrinus megsegített valami felpuffadt jószágot. Ezért a Kokoska úr valahol Smichovban képeket nyomtatott Szent Pelegrinusról és az Emauzi-kolostorban beszenteltette ezeket kétszáz forintért. Aztán minden csomag tehénfűszerhez hozzácsomagoltunk egy ilyen képet. Ezt a fűszert meleg vízben felkavarták a teheneknek, sajtárból megitatták velük és közben felolvastak a jószágnak egy Szent Pelegrinushoz intézett imácskát, amit Tauchen úr, a mi segédünk írt. Tudniillik, amikor ki voltak nyomtatva ezek a Szent Pelegrinus-képek, a másik oldalára még oda kellett nyomtatni valami imácskát. Így aztán este az öreg Kokoska behivatta a Tauchen urat és azt mondta neki, hogy reggelig írjon valami imácskát arra a képre és arra a fűszerre, és amikor a Kokoska úr tíz órakor bejön a boltba, már készen kell lenni az egésznek, hogy mindjárt a nyomdába mehessen, mert a tehenek már várják azt az imácskát. Vagy-vagy. Ha szépen megírja, egy forint üti a markát, ha pedig nem, akkor két hétre fel van mondva neki. A Tauchen úr egész éjszaka izzadt és reggel egészen kialvatlanul jött boltot nyitni, és még semmi se volt neki megírva. Sőt még azt is elfelejtette, hogy hogy hívják azt a tehénfűszeres szentet. Aztán a szolgánk, a Ferdinand húzta ki a pácból. Ez mindenhez értett. Amikor kamillateát szárítottunk a padláson, mindig belemászott, lehúzta cipőjét és megtanított bennünket, hogy így elmúlik a lábizzadás. Vagy galambokat fogott a padláson, ki tudta nyitni a pénzesfiókot és még megtanított bennünket más svindlikre is, amiket az árukkal lehetett csinálni. Ennekem, mint inasnak olyan patikám volt otthon, amit a boltból vittem haza, amilyen az Irgalmasoknak se volt. Nahát, ez a Ferdinand kisegítette a Tauchen urat; csak annyit mondott: »Adja csak ide, Tauchen úr, hadd nézzem meg«, és a Tauchen úr mindjárt hozatott neki egy sört. És még meg se hozták a sört, amikor a Ferdinand már kész is volt a felével és már fel is olvasta:

Mennyből hozok boldog hírt,
orvosságot, csodaírt,
Tehén, borjú, minden marha,
lehet akármilyen fajta,
a Kokoska-féle portól
megszabadul minden kórtól!!!

Aztán, amikor megitta a sört és húzott egy jót a tinktúra amarából is, már nagyon gyorsan ment neki, és egy pillanat alatt gyönyörű szépen be is fejezte:

Hallgassatok Szent Pelegrin szavára,
egy csomagnak csak két forint az ára.
Szent Pelegrin, barmainknak őre,
tekints le a hálás legelőre.
A sok gazda dicshimnuszt zeng teneked,
Szent Pelegrin, óvj meg minden tehenet...

Aztán, amikor megjött a Kokoska úr, a Tauchen úr bement vele az irodába és amikor kijött, megmutatott nekünk két forintot, nempedig egyet, ahogy a főnök ígérte, és felcsibe osztozni akart rajta a Ferdinand úrral. De a Ferdinand, amikor azt a két forintot meglátta, egyszerre csak megszállta a mammon. Azt mondja, nem, vagy dupla, vagy semmi. Így aztán a Tauchen úr nem adott neki semmit és megtartotta magának azt a két forintot, engem kivitt a raktárba, adott nekem egy pofont és azt mondta, hogy ilyen pofonokból még százat fogok kapni, ha el merem mondani valahol, hogy azt nem ő költötte és írta, és ha a Ferdinand panaszkodni menne az öreghez, azt kell mondjam, hogy a Ferdinand szolga egy hazug. Erre meg is kellett esküdjek neki, valami dragon-ecetes demizson előtt. És a mi bolti szolgánk elhatározta, hogy megbosszulja magát ezen a tehénfűszeren. Mi ezt nagy ládákban kevertük a padláson, és ő amennyi egérpiszkot csak össze tudott seperni, mind odahozta és belekeverte ebbe a fűszerbe. Aztán lócitromot gyűjtött az utcán, otthon megszárította, egy fűszeres mozsárban porrátörte, és ezt is beledobálta a Szent Pelegrinus képével ellátott tehénfűszerbe. És még ez se volt neki elég. Belepisált ezekbe a ládákba, belekaált és összekavarta, hogy olyan lett, mint a korpakása...

Megszólalt a telefon. A számvivő őrmester a kagylóhoz ugrott, majd bosszúsan félrelökte:

— Az ezredirodára kell mennem, csak így váratlanul, ez nem tetszik nekem.

(Folytatjuk)